

Като го видѣла царската дъщеря, тя му се при-
смѣла и рекла:

— У-у! Какви юнаци не могоха да ме увардятъ,
та ти ще ме увардишъ! И тебъ ще ти отхвъркне утрѣ
главата на дървника.

— Ще видимъ, казалъ Келчо и подсвирналъ съ
уста.

Вечеръта, когато всички въ палата заспали, Келчо
видѣлъ, че отъ прозореца по една копринена стълба
тихо слиза царската дъщеря. Той я издебналъ, поле-
кичка отрѣзалъ едно парче отъ роклята ѝ и трѣгналъ
подиръ нея, като се пазилъ да не го види.

Вървѣли, що вървѣли, стигнали до една голѣма
рѣка.

Царската дъщеря се спрѣла малко, почакала, послѣ
извикала нѣщо. И ето изъ рѣката се показала една
голѣма златна риба и дошла до брѣга. Царската дъ-
щеря полека се качила на рибата, и тя бързо я прѣ-
несла на другия брѣгъ.

Келчо като видѣлъ, че не може да мине рѣката,
уплашилъ се много и казалъ:

— То се види, че и моята глава ще отиде, ами
по-добрѣ да бѣгамъ и да не се връщамъ при царя,

И той побѣгналъ по край рѣката, накждѣ му
очи видятъ.

Като бѣгалъ така, чулъ високи гласове. Прибли-
жилъ Келчо полека и видѣлъ че двама дяволи се ка-
ратъ и немогатъ да си раздѣлатъ една тояга, едни
чизми и единъ фесъ.

Келчо бързо се прѣкръстилъ и дяволитѣ се раз-
бѣгали, кой накждѣ види, а той имъ взелъ, и тоя-
гата и феса и чизмитѣ.

Турилъ си Келчо феса и веднага станалъ не-
видимъ.

Обулъ чизмитѣ и веднага трѣгналъ, — никой немо-
жалъ да чуе стѣпкитѣ му.

Махналъ съ тоягата надъ рѣката, и водата се раз-
дѣлила на двѣ.